

Összegzés a mentorképzésről

Hálás vagyok a lehetőségért, hogy az ELTE mentortanár képzésén részt vehettem, mert azon felül, hogy a szakma legkiválóibbjaitól tanulhattunk, emberileg is sokat kaptam a képzés során.

A képzés elején egy kicsit nehezemre esett elfogadni, hogy ez nem a hagyományos szerkezetű oktatás, mert eddigi felsőoktatási tapasztalataim alapján órarendet vártam, a tantárgyak felvételét az indexbe és a követelmények ismertetését az első alkalmon. Később rájöttem, hogy ezt a típusú bizonytalanságot el kell fogadnom és el is lehet fogadni, mert, amit tanulunk az hasznos, a követelmények nem irreálisak és tanáraink nagyon megértőek és rugalmasak.

Sok mindent megtudtam a mentorságról, a tanárképzésről, a tanárrá válásról, a hallgatókról és önmagamról. Először magát a mentor feladatát kellett magamban helyretenni, mert amikor jelentkeztem a képzésre, még nem tudtam megkülönböztetni a mentort és a vezetőtanárt. A fogalmak tisztázásában segített már Nádasi tanárnővel való első találkozásunk is. Később Jáki Gáborral teljesen helyére kerültek a dolgok, sikerült meghatározni a mentortanár feladatkörét.

A mentortanárságot nagyon megtisztelő feladatnak tartom, de annak alapján, amit a képzésünk során sikerült megtudni a végzős hallgatókról, akik jövőre kezdő tanárok lesznek, nem lesz egyszerű dolgunk, mert úgy kell nekik segíteni, hogy ne vegyék észre, hogy segítünk.

A képzésünkben megfelelő arányban volt jelen az elmélet és a gyakorlat, az itt szerzett tudás nagy része szerintem használható lesz a mentortanári munkámban. Tanácsadó, segítő szerepkörünkben biztosan hasznosítani tudjuk majd a fiatal felnőttekre vonatkozó pszichológiai ismeretinket, a tanácsadás módszertanát, a reflektív gondolkodásról tanultakat. Óralátogatások során jól fog jönni az, amit a tanórák elemzéséről tanultunk Petriné Dr. Feyér Judittól. A hatékony mentori munkához természetesen ismernünk kell a tanárképzés tartalmát, a kompetenciákat és azt a portfóliót is, amit a tanárjelölteknek kell összeállítani a nálunk töltött tanítási gyakorlat alatt.

Természetesen nem tartom lezártnak a mentorságról való tanulást, még vannak feladatok, amiket el szeretnék végezni, témák, amikkel behatóbban szeretnék foglalkozni a

közeljövőben. A nyári szünetben továbbgondolom azt, hogy milyen, a kompetenciákhoz kapcsolódó konkrét feladatokat adok majd a kezdő kollégáknak. Ezen kívül szeretnék még olvasni a tanácsadás pszichológiájáról, az Y generációról, valamint a kiégésről.

A tanév során tanultak nagy részét nemcsak mentortanárként tudom hasznosítani. Mindaz, amit a tanítási óra elemzésről és a tanácsadás módszereiről tanultunk, segítségemre van munkaközösség-vezetői tevékenységemben. A reflektív gondolkodás különböző technikáit osztályfőnöki munkám során tudom használni, de önmagam fejlesztésében, a tanítási folyamat tudatosabb megfigyelésében és értékelésében is segítenek.

Az egyetlen negatívum, amit a képzéssel kapcsolatban meg tudok említeni, az a rövidegsége és ezzel összefüggésben az, hogy pedagógiai, pszichológiai tárgyakkól kevesebbet kaptunk, mint szerettem volna. Hiányosságaimat igyekszem pótolni: jelentkeztem a következő tanévben induló pedagógus szakvizsgás képzésre. Szerintem egyéves mentortanárképzést csak olyanok számára kellene hirdetni, akik az elmúlt öt évben szereztek az ELTE PPK-n pedagógus szakvizsgát. Azt is szerencsésnek tartanám, ha a mentortanárok számára bizonyos időközönként kötelező továbbképzéseket szerveznének, hogy tudásunk naprakész maradjon.